(סיום המסכת) 113b → 113b (תרומות ירקבו)

```
ז. וָכִי יָרְבָּה מָמַף הַדָּרַךְ כִּי לֹא תוּכַל שָאָתוֹ כִּי יְרָחָק מִמַּךְ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יְבָחָר ה' אֲלֹהֶיךְ לְשׁוּם שִׁמוֹ שֶׁם כִּי יָבַרֶּכְךְ ה' אֲלֹהֶיף: דברים יד, כד
                                                 2. וַיְּשָׁא מְשָאַת מָּצָת פָּנַיו אֶלָהֶם וָתֵּרֶב מְשָאָת בָּנָימון מְמַשָּאת כַּלְם חָמֶשׁ יָדוֹת וַיְּשָׁתוּ וַיְשָׁכְּרוֹ עָמוֹ: בראשית מג, לד
                ן אֶת כָּל שְלָלָה תִּקְבֹּץ אֶל תּוֹדְ רְחבָה וְשָׁרַמָּת בָאֵשׁ אֶת הָעִיר וְאֶת כָּל שְׁלָלָה כָּלִיל לַה׳ אֱלֹהֶידְ וְהָיְתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנָה עוֹד: דברים יג, יז
                                                                                                                                                 4. לא תַעשון כֵּן לָה' אֱלהֵיכֶם: דברים יב, ד
        ג וְהָיְתָה הָעִיר חָרֶם הִיא וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ לָה׳ רַק רָחָב הַזּוֹנָה תִּחְיֶה הִיא וְכָל אֲשֶׁר אִתָּה הָעִיר הַהְבָּאַתָה אֶת הַפַּלְאָכִים אֲשֶׁר שְׁלְחְנוּ:יהושע וְ,יזּ 💃
   . וַיַּשְבַּע יְהוֹשֶׁע בַּעֶת הָהִיא לָאמר אָרוּר הָאִישׁ לְפָנֵי ה' אֲשֶׁר יָקוּם וֹבָנָה אֶת הָעִיר הַזֹּאת אֶת יְרִיחוֹ בְּבַכֹרוֹ יִיִּסְדֶּנָה וּבְצַעִירוֹ יַצִּיב דְּלְתֵיהְ: יהושע וּ, כּוּ
              . בַּימֵיו בְּנָה חִיאֵל בֵּית הָאֵלִי אֶת יִרִיחה בַּאָבִירֶם בְּכֹרוֹ יְסְדָה וּבְשֹּגוּב צָעִירוֹ הְצִיב דְּלָתֵיהָ בַּדְבַר ה' אֲשֶׁר דְבֵּר בְּיָד יְהוֹשֶׁע בְּן נוּן: מליאטו, לד
                                                                      8. הִּשָּׁמְרוֹ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְּכֶם וְסַרְתָּם וַעַבַדְתָּם אֱלֹהִים אֲחַרִים וְהִשְׁתַּחַוִיתֶם לָהֶם: דֹברים יא, טז
🧈 וַיֹּאמֶר אֵליָהוֹ הַתִּשְׁבֵּי מִתּשָׁבֵי מָתִּשְׁבַי מָתִּשְׁבַ יְּלָעָד אֶל אַחָאָב חַיִּ ה' אֱלֹהֵי יִשְרָאֵל אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אָם יִהְיָה הַשְּׁנִים הָאֵלֶה טַל וִמְטֶר כֵּי אָם לְמִי דְבַרי: מַרְיאי, א
                                                                                               מו. לֵךְ מָזֶה וּפָנִיתָ לְּךָ קַדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵן:מּל״איז, ג
                                                                                  11. וְהָעַרְבִּים מְבִיאִים לוֹ לֵחֶם וּבָשָּׁר בַּבּקֵר וְלֵחֶם וּבָשָּׁר בָּעָרָב וּמְן הַנַּחַל יִשְׁתָּה: מּל״א יז, ו
                                                                                                                 ז, וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיִּיבַשׁ הַנָּחַל כִּי לֹא הָיָה גֶשֶׁם בָּאָרֶץ: מל״א יז, ז
                                                                             13. קום לֶךְ צָרְפַתָה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וְיָשֶׁבְתָּ שֶׁם הְנֵה צְוִיתִי שֶׁם אִשֶּׁה אַלְמָנָה לְכַלְכְּלֶךְ: מֹל״א יז, ט
                                           14. וַיָּהִי אַתָּר הַדְּבַרִים הָאַלֶּה חַלָה בֵּן הַאִּשֶׁה בַּעַלֶת הַבִּיִת וַיְהִי חַלִּיוֹ חַזֶּק מָאֹד עד אַשֶּׁר לֹא נוֹתְרָה בּוֹ נַשְׁמַה: מל"א יז, יז
                              ז. וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר הֹ' הָיָה אֶל אֵלְיָהוּ בַּשְׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמר לָדְּ הַרְאֵה אֶל אֵחְאָב וְאָתְנָה מְטָר עַל פְּגִי הָאֶדְמָה: מרֹיאית, א
                              16. וְלֹא יִדְבַּק בְּיָדָךְ מְאוּמָה מִן הַחֵבֶּם לְמַעוּ יָשׁוּב ה' מֵחֶרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לְךְּ רַחֲמִים וְרְחַמְךְּ וְהִרְבֶּךְ בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךְ: דברים יג, יח
                                                                                                                                 ז, בּבוֹא רָשָׁע בָּא גַם בּוּז וְעָם קַלוֹן חֵרְפָּה: משלי יח, ג
                                                                                                                       יא, י בְּטוּב צַדִּיקִים תַּעֲלֹץ קָרְיָה וּבַאֲבֹד רְשָׁעִים רְנָה: משלי יא, י
                                                      ו. הַצַּדִיק אָבָד וָאָין אִישׁ שָׁם עַל לָב וָאָנְשֶׁי חֶסֶד וַאָּסְפִּים בָּאָין מָבִין כִּי מִפְּנֵי הַרָעָה וַאָסֶף הַצִּדִיק: ישעיהו נז, א
                                                             20. וַיִּקְרָא אֲת שָׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יָנַחְמֶנוּ מִמֶּעשֵׁנוּ וּמֶעְצְבוֹן יַדֵינוּ מְן הָאֵדָמָה אֲשֵׁר אֵרְרָהּ ה': בראשית ה, כט
```

I Conclusion of 'משנה ו'

- a Status of sancta in עיר הנדחת:
 - i תרומה is left to rot
 - 1 ה"ת (version 1): only applies to תרומה held by a ישראל; if held by, כהן, it is his and is destroyed
 - (a) Rejection: ruling about מע"ש (held by תרומה ביד כהן::ישראל) which is buried (not destroyed)
 - 2 שראל (correct version): applies to מרומה ביד כהן; if held by שראל, let him give to a כהן in another city
 - ii And: מעשר שני and scrolls are buried
 - 1 Related מע"ש ב:א) regarding dough of
 - (a) ר"מ: exempt from חלה;
 - (b) חכמים. obligated
 - (i) מע"ש is in מע"ש is in מי-ם.
 - 1. ממון גבוה is מע"ש ה"מ
 - 2. מע"ש :חכמים belongs to owner
 - (ii) But: outside of ירושלים, all agree that it is exempt
 - 1. Challenge (דב יוסף): our ruling about מע"ש
 - a. Cannot be: מע"ש that came into י-ם; it couldn't have left (and י-ם cannot be עיר הנדחת)
 - b. Possibility: it belongs to another city, was taken into "" and taken out
 - c. Case: it had become טמא,
 - i. *Block*: in that case, redeem it is as per א"ז's use of vv. 1-2
 - d. Rather: it was food bought with כסף מעשר
 - i. Challenge: it still may be redeemed as per מע"ש ג:י
 - ii. Answer: as per ר' יהודה (ibid) who says it should be buried
 - iii. Challenge: if so, it is true about any city, not just עיר הנדחת
 - iv. $\it Rather$: case where מע"ש is still טהור; as per רבא:
 - v. מה"ת are מה"ם for eating, only מד"ס for "trapping" and they didn't extend to a time when the walls were down (and that is our case)
 - 2 Regarding משנה our משנה is contra א"י who exempts a city with even 1 מווזה from איר הנדחת as per vv. 3-4
- b עיר הנדחת reckons the destruction of עיר הנדחת as an איר מיל (v. 4)
- ב Dispute ריה"ג about rebuilding: ריה"ג may not even be used for orchards; ר"ע may not be restored
 - i Suggestion: they disagree if a לאו a פרט and the שה and the לאו a פרט can be used (א" may be used)
 - 1 Rejection: all agree that it may not be used; אין infers from עוד that the only prohibition is restoration
 - 2 ברייתא. of its own trees, only the uprooted ones are destroyed; if they belong to another city all destroyed
 (a) Other city: is אליהו-אחאב-חיאל (vv. 5-15)
- d Concluding homily: destruction of עיר הנדחת erases 'חרון אף ה' from world (related דרייתא vv. 16-20) הדרן עלך אספת סנהדרין והדרך עלך הפרא אולאם אהרא עולק אספת סנהדרין והדרך אינו